

Rozhodnutí Vyššího vojenského soudu ze dne 28.12.1982, sp. zn. 4 To 607/82, ECLI:CZ:VVS:1982:4.TO.607.1982.1

Číslo: 9/1984

Právní věta: Podle § 222 odst. 2 tr. ř. nelze postoupit ke kázeňskému vyřízení trestný čin, i když by šlo o trestný čin uvedený v § 294 tr. ř., ani přečin (§ 13 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb.), ale pouze přestupek.

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 28.12.1982

Spisová značka: 4 To 607/82

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Postoupení věci

Předpisy: 140/1961 Sb. § 294 141/1961 Sb. § 222 odst. 2 150/1969 Sb. § 13 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vyšší vojenský soud ke stížnosti vojenského obvodového prokurátora zrušil napadené usnesení vojenského obvodového soudu a sám rozhodl podle § 149 odst. 1 písm. a) a § 222 odst. 2 tr. ř. tak, že věc obžalovaného pplk. Ing. Sch. postoupil příslušnému veliteli ke kázeňskému řízení, protože shledal v zažalovaném skutku pouze přestupek.

Z odůvodnění:

Vojenský obvodový soud rozhodl o podané obžalobě po provedeném hlavním líčení usnesením ze dne 1. 12. 1982 sp. zn. 2 T 508/82 takovým způsobem, že podle § 222 odst. 2 tr. ř. postoupil trestní věc obžalovaného jeho veliteli ke kázeňskému řízení, protože shledal v zažalovaném skutku pouze trestný čin neuposlechnutí rozkazu podle § 274 odst. 1 tr. zák.

Citované rozhodnutí vojenského obvodového soudu nenabývalo právní moci, protože je včas podanou stížností v neprospěch obžalovaného napadl vojenský obvodový prokurátor. Stížnost odůvodnil tím, že ustanovení § 222 odst. 2 tr. ř. neumožňuje postoupení trestného činu ke kázeňskému řízení příslušnému veliteli, i kdyby šlo o trestný čin uvedený v § 294 odst. 1 tr. zák. 1)

Vyšší vojenský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal napadené usnesení, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a dospěl k těmto závěrům:

Pokud soud prvního stupně dospěl k závěru, že obžalovaný svou nečinností vlastně nesplnil rozkaz svého velitele a že tedy formálně došlo tímto jeho jednáním k naplnění znaků trestného činu neuposlechnutí rozkazu podle § 274 odst. 1 tr. zák., nelze v tom spatřovat takovou chybu, jak namítá vojenský obvodový prokurátor. Soud prvního stupně správně zhodnotil, že nedbalostní neprovedení rozkazu je s ohledem na celkové okolnosti případu, jakož i osobnost obžalovaného a další důležité skutečnosti v napadeném usnesení blíže rozvedené, pouze nepatrně společensky nebezpečné. Neprovedení rozkazu nemělo za následek, že bylo zmařeno anebo podstatně ztíženo splnění důležitého úkolu. Vzhledem k tomu soud prvního stupně nepochybil, když trestní věc obžalovaného postoupil příslušnému veliteli ke kázeňskému vyřízení. Nutno mu pouze vytknout, že v usnesení vyslovil, že postupuje trestní případ jako trestný čin a nikoliv jako přestupek, jak měl správně učinit, když ve smyslu § 3 odst. 2 tr. zák. posoudil v souladu s důkazní situací spáchaný skutek jako čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, i když jinak vykazuje formálně znaky trestného činu. Podle § 222 odst. 2 tr. ř., jak správně namítá vojenský obvodový prokurátor v podané stížnosti, není možno postoupit ke kázeňskému vyřízení trestný čin, ale pouze přestupek. Takové rozhodnutí, jak plyne z odůvodnění, měl na mysli soud prvního stupně. To však napravil vyšší vojenský soud svým vlastním rozhodnutím, když za podmínek § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. a se zřetelem k ustanovení § 222 odst. 2 tr. ř. napadené usnesení zrušil a zároveň sám rozhodl o postoupení věci jako přestupku. Kázeňské řízení v posuzované věci je odůvodněno tím, že ve spáchaném skutku není možno spatřovat trestný čin a o přestupku není soud oprávněn rozhodovat.

1) Redakční poznámka: Podle § 222 odst. 2 tr. ř. nelze postupovat ani ohledně trestných činů uvedených v § 294 odst. 2 tr. zák. ani ohledně přečinů (§ 13 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb.).